

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

12. An liceat accipere fictas litteras testimoniales de hæresi, ut quis possit
tutius proficisci in partibus hæreticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

mo tamen adn. itet quod quis thurificare posset ante idolum.

ARTICULUS XII.

An liceat accipere fictas litteras testimoniales de hæresi, ut quis tutius possit proficisci in partibus hæreticis.

Hanc difficultatem specialiter movere volui ob ea quæ fieri vidi in Anglia, cum illac transirem tempore quo bellum erat inter Regem nostrum Catholicum, & Regem Franciæ, & Status Hollandiæ. Aliqui transituri in Hispanias & alias partes, timentes ab alterutra parte apprehendi in mari, testimonium petebant à Magistratu Doverensi quod essent subditi Regis Angliæ, qui cum utrisque pacem habebat: Magistratus autem exigebat professionem quod essent religionis cuius erat Rex Angliæ. Qui passim sine scrupulo hoc faciebant. Sed hic non urgeo an talis professio licet ficta, licita sit, de hoc enim supra actum est: sed tantum utrum etiam sine tali professione accipere possent testimonium, quod sint alterius religionis, ut sic liberius proficisci possint in partibus hæreticorum, & ab ipsis protegi?

Similis casus olim versabatur circa Libellatos de quibus tractat Baron, ad an. 253. n. 24.

Mal-

I. DE FIDE EXTERNA. 127

Malderus autem 2. 2. q. 3. a. 2. memb. 2. & Coninck disp. 15. n. 118. referunt suisse tria libellaticorum genera. Aliqui fidem negabant, quam tamen interius retinebant, & titulo talis negationis accipiebant libellum securitatis, de quibus agit S. Cyprian. Epist 68. & tales erant de quibus dixi in principio.

Alii autem (ut refert Plinius lib. 10. epist 97. & notat Baron. ubi sup. n. 23) offerebant Magistratui libellum abnegatæ fidei. Alii tandem qui propriè libellatici dicebantur, non negabant fidem, imo illam palam & aperte profitebantur coram Magistratu, & tantum datâ pecunia accipiebant oblatum securitatis libellum, quo non cogebantur sacrificare quasi fidem negassent. De quibus agens S. Cyprian. Epist. 52. introducit libellaticum sic loquentē: *Ego prius legeram, & Episcopo tractante cognoveram, non sacrificandum idolis; nec simulacra servum Dei adorare debere, & idcirco ne hoc facerem, quod non licebat (cum occasio libelli fuisset oblatæ, quem nec ipsum acciperem nisi ostensa fuisset occasio) ad Magistratum veni, vel alio eunte mandavi, Christianum me esse, sacrificare mihi non licere, ad aras Diaboli me venire non posse, dare me ob hoc præmium, ne quod non licet faciam.* Et sic datis pecuniis quibus Magistratus inhiabat, libellum securitatis accipiebat. S. autem Cyprianus ad præmissa subdit: *Nunc tamen etiam iste qui libello maculatus est, posteaquam nobis admonentibus didicit,*

nec

F 7

128 TRACTATUS III.

nec hoc se facere debuisse; et si manus pura sit, & os ejus feralis cibi contagia nulla polluerint, conscientiam tamen ejus esse pollutam.

Cum igitur grave crimen sit etiam sine negatione fidei tales libellos aut testimonia accipere, multò gravius est illud procurare, etiam cum sola simulatione falsæ religionis.

Baronius quidem dum refert, ubi supra, libellaticos fuisse ab Ecclesia condemnatos, hoc non putat de ipsis intelligi qui pecuniâ redimebant, ne deberent idolis sacrificare, quia iustam vexam redimere nullam continent malitiam. Sed hoc quidem verum esset quando non occurreret obligatio professionis fidei, et si merè sifstatur sine ulteriori actu; sed libellum accipere pro tali exemptione, & illum ostendere, vix fieri poterat sine virtuali negatione fidei. Sed de his videantur Annales Ecclesiastici. Pro satisfactione propositæ difficultatis illa quæ sunt dicta, sufficiunt.

ARTICULUS XIII.

*Vtrum ad occultandam fidem liceat
omittere præcepta Ecclesiæ in
vitæ periculo.*

Questio hæc ex dupli capite moveri potest, I. An præcepta Ecclesiæ obligent cum

DE

cum per
eturæ b
virtuali
cepta E
aut occ
capite.

Citat
neat, q
clesiæ
Tamen
Ecclesi
esset ne
siæ, cu
pars, &
quod e
cujusq
Et de
menta
ponat
tiæ. Re
in hoc

Arg
clesiæ
guineæ
bitio c
nemo
inire, e
aliis i
ab Ec

2.0
tur Sa